

مقایسه نسبت آلبومین به کراتینین ادرار بیماران مبتلا به فشارخون با هیپرتروفی بطن چپ و بیماران فاقد آن

مصطفی انصاری^{*}(M.D.) شهرام همايونفر^{**}(M.D.) قاسم شفیعی^{***}(M.D.)

چکیده

سابقه و هدف: روش استاندارد برای تشخیص هیپرتروفی بطن چپ، اکوکاردیوگرافی است ولی تست دیگری که در سال‌های اخیر به عنوان نشانه‌ای برای هیپرتروفی مورد ارزیابی قرار گرفته اندازه گیری نسبت آلبومین به کراتینین در یک نمونه ادراری می‌باشد. در این مطالعه آینده‌نگر تفاوت میزان نسبت آلبومین به کراتینین ادراری در بیماران مبتلا به فشارخون با هیپرتروفی بطن چپ و بیماران مبتلا به فشارخون بدون هیپرتروفی بررسی می‌شود.

مواد و روش‌ها: در این مطالعه ۱۲۴ بیمار مبتلا به فشارخون بالا مورد مطالعه قرار گرفتند. پس از انجام G.E.C (۱۲ lead) و اکوکاردیوگرافی، بیماران به دو گروه؛ با هیپرتروفی بطن چپ و بدون هیپرتروفی بطن چپ تقسیم شدند. قندخون ناشتا، اوره و کراتینین سرم و نمایه توده بدن (BMI) اندازه گیری شد و تست ادراری آلبومین و کراتینین در خواست گردید. آلبومین ادرار با روش نفلومتری اندازه گیری شد.

یافته‌ها: حساسیت و ویژگی بررسی UACR بالای ۱۰۰ در بیماران مبتلا به هیپرتروفی بطن چپ با $R_{av} > 11\text{ mm}$ $32/5$ درصد و ۹۲ درصد، با ساختار کورنل $37/1$ و $87/8$ درصد و با $25 < R_{v5}$ یا $R_{v6} < 25$ و $33/8$ درصد بود. مقایسه نسبت آلبومین به کراتینین ادرار UACR نشان داد در گروه با هیپرتروفی بطن چپ (براساس LVM index) فراوانی موارد $UACR > 100$ بیشتر از گروه بدون هیپرتروفی بطن چپ است.

استنتاج: می‌توان از UACR در تشخیص و غربالگری بیماران دارای هیپرتروفی بطن چپ استفاده کرد. ضمناً با همراه کردن ECG به UACR، حساسیت بالاتری به دست خواهد آمد.

واژه‌های کلیدی: فشارخون، هیپرتروفی بطن چپ، پروتئین در ادرار

مقدمه

قلبی‌عروقی همراه بوده و درمان آنها باشیوه‌های تهاجمی آغاز می‌گردد (۲، ۱). تأثیر فشارخون بر قلب به اشکال متفاوتی از قبیل هیپرتروفی بطن چپ، نارسائی قلبی و

نکته مهم در مبتلایان به فشارخون این است که آیا این بیماری موجب آسیب انتهایی به اعضاء شده است یا نه؟ آسیب انتهایی در این بیماران با افزایش خطر مشکلات

* متخصص بیماری‌های داخلی، دانشیار دانشگاه علوم پزشکی همدان

** متخصص بیماری‌های قلب، استادیار دانشگاه علوم پزشکی همدان

*** متخصص بیماری‌های داخلی، دانشگاه علوم پزشکی همدان

تاریخ تصویب: ۸۵/۴/۲۷

تاریخ دریافت: ۸۴/۸/۱۲

تاریخ ارجاع جهت اصلاحات: ۸۵/۱/۱۹

مواد و روش‌ها

در این مطالعه مقطعی- توصیفی ۱۲۴ بیمار مبتلا به فشار خون مراجعه کننده به درمانگاه داخلی و قلب بیمارستان اکباتان، پس از تأیید با اکوکاردیوگرافی و ECG (روش متداول دوازده Lead) که توسط ۲ کاردیولوژیست به صورت مجزا از هم انجام گرفت و پس از اخذ رضایت نامه وارد طرح شده و سپس به دو گروه فشارخون با هیپرتروفی بطن چپ و بدون هیپرتروفی بطن چپ تقسیم شدند. افرادی که فشارخون سیستولیک بالای ۹۰ میلی متر جیوه داشتند وارد مطالعه گردیدند.

معیارهای خروج از مطالعه شامل: اختلالات دریچه‌ای قلبی، کاردیومیوپاتی، مصرف دارو طی هفته اخیر (کوتريموکسازول، سایمتدین، کورتیکوستروئید، مهارکننده‌های ACE و کلسیم بلوكر)، افراد سیگاری، ماکروآلبومین ادرار (Urine Albumin/creatinin, Ratio >۳۰۰)، دیابت قندی، کراتینین سرم بالای ۱/۶ میلی گرم / دسی لیتر و بیماری‌های کلیوی بود.

اندازه‌گیری آلبومین و کراتینین از نمونه ادرار به طور تصادفی انجام و نسبت آن محاسبه گردید. قندخون ناشتا، اوره و کراتینین سرم و نمایه توده‌بدن (Body Mass Index) به صورت هم‌زمان اندازه‌گیری شد.

اندازه‌گیری میکروآلبومین ادرار به روش نفلومتری با دستگاه Minineph و با استفاده از کیت‌های Binding site بر روی نمونه تصادفی ادرار انجام گرفت (میزان الومین قابل بررسی توسط این دستگاه بین ۱۵-۲۳۵ mg/dl می‌باشد). کراتینین ادرار به صورت تصادفی با روش ژافه بررسی و سپس نسبت میکرو-آلومین ادرار به کراتینین محاسبه و این نسبت در هر دو گروه مقایسه گردید در افرادی که میزان آلبومین ادرار ۱۰۰ میلی گرم / دسی لیتر بود نسبت الومین ادرار و کراتینین ادراری محاسبه گردید.

و انفارکتوس میوکارد می‌باشد^(۳). از طرفی، علل دیگری مثل تنگی دریچه ائورت، نارسائی دریچه میترال و کاردیو میوپاتی هیپرتروفیک نیز ممکن است موجب هیپرتروفی بطن چپ گردد. فشار خون بالا موجب افزایش فشار بر میوکارد بطن چپ شده که این مسئله زمینه را برای ایجاد هیپرتروفی و سفت شدن بطن چپ فراهم می‌کند^(۴-۵).

در گذشته از E.C.G برای تشخیص هیپرتروفی بطن چپ استفاده می‌گردید، ولی به تدریج اکوکاردیوگرافی جایگزین آن شد، که بسیار حساس‌تر از E.C.G در این زمینه می‌باشد^(۶-۱۰). شدت افزایش توده عضلانی قلب، یک فاکتور خطر مستقل برای مورتالیتی قلبی است^(۱۱،۴،۳). به علاوه خطر آریتمی در بیماران با هیپرتروفی بطن چپ حداقل دو برابر افراد فاقد آن می‌باشد^(۱۲،۴،۳).

براین اساس تشخیص هیپرتروفی بطن چپ در بیماران مبتلا به فشارخون بسیار مهم است. روش استاندارد برای یافتن هیپرتروفی بطن چپ اکوکاردیوگرافی است^(۱۰،۷،۶).

تست دیگری که اخیراً به عنوان نشانه‌ای برای هیپرتروفی بطن چپ مورد ارزیابی قرار گرفته بررسی نسبت آلبومین به کراتینین دریک نمونه ادراری می‌باشد در سال‌های اخیر تحقیقات نشان داده که این تست می‌تواند به عنوان یک یافته پاراکلینیک و ارزان‌تر از اکوکاردیوگرافی مورد استفاده قرار گیرد^(۱۳-۱۶).

در این تحقیق که در بیمارستان اکباتان شهر همدان انجام شد تفاوت میزان نسبت آلبومین و کراتینین ادراری در افراد مبتلا به فشارخون دارای هیپرتروفی بطن چپ و افرادی مبتلا به فشارخون بدون هیپرتروفی بطن چپ مورد بررسی قرار گرفته است.

تست L.V.M index نشان داد که بیمارانی که فشار خون با هیپرتروفی بطن چپ داشتند، ۱۹/۳ درصد آنها درست تشخیص داده شده و در بیماران فشارخونی بدون هیپرتروفی بطن چپ، ۹۶/۷ درصد درست تشخیص داده شده است.

جهت تشخیص هیپرتروفی بطن چپ و با استفاده از SV3+Ravl>28mm for Cornell E.C.G و شاخص male and more than 20 for female این تست با L.V.M index مشاهده شد که موارد فشار خون با هیپرتروفی بطن چپ ۳۲ درصد آن صحیح تشخیص داده شده و فشار خون بدون هیپرتروفی بطن چپ ۸۷/۸ درصد صحیح تشخیص داده شده است و هم‌چنین با استفاده از E.C.G و شاخص‌های RV6>26 یا RV5 و مقایسه این تست با L.V.M index نتایج به دست آمده نشان داد در موارد فشارخون با هیپرتروفی بطن چپ، ۲۱ درصد صحیح تشخیص داده شد و در موارد فشارخون بدون هیپرتروفی ۹۳/۵ درصد درست تشخیص داده شد، جدول شماره ۱.

با استفاده از U.A.C.R^۳ جهت تشخیص هیپرتروفی بطن چپ و در مقایسه با تست LVM index نتایج نشان داد در مواردی که فشارخون و هیپرتروفی بطن چپ وجود داشت و ۱۰۰ میلی گرم/گرم UACR بود،

جهت تشخیص هیپرتروفی بطن چپ از E.C.G استفاده شد که چنان‌چه بیشتر از ۱۱mm باشد نشانه هیپرتروفی بطن چپ است و جهت تایید تشخیص از تست L.V.M index^۱ استفاده شد.

یافته‌ها

از ۱۲۴ نمونه ۶۲ بیماران مبتلا به فشارخون با هیپرتروفی بطن چپ و ۶۲ بیمار دیگر مبتلا به فشارخون بدون هیپرتروفی بطن چپ بودند. میانگین سنی بیماران ۶۶ سال و ۶۶ درصد مونث بودند که در گروه مبتلایان به فشارخون با هیپرتروفی بطن چپ، ۲۳ نفر مرد و ۳۹ نفر زن و در گروه مبتلایان به فشارخون بدون هیپرتروفی بطن چپ، ۱۹ مرد و ۴۳ نفر زن بودند. میانگین اوره و کراتینین به ترتیب در دو گروه با هیپرتروفی بطن چپ ۲۳/۸ و ۱۳۳ میلی گرم/دسی لیتر و بدون هیپرتروفی بطن چپ ۲۰/۶ و ۱۲۵ میلی گرم/دسی لیتر بود. میانگین نمایه توده بدن در بیماران مبتلا به فشارخون با هیپرتروفی بطن چپ ۲۴/۱۷ کیلو گرم/مترمربع و در بیماران مبتلا به فشارخون بدون هیپرتروفی بطن چپ ۲۴/۳۸ میلی گرم/مترمربع بود و بین متغیرهای دو گروه اختلاف معنی‌داری آماری مشاهده نشد.

جدول شماره ۱: حساسیت و ویژگی شاخص‌ها در تشخیص هیپرتروفی بطن چپ (LV.H*)

تشخیص براساس شاخص RV5 or Rv6≥ 25mm		تشخیص براساس شاخص Cornell		تشخیص براساس شاخص Ravl > 11mm		تشخیص براساس شاخص L.V.M index**	
		تعداد (درصد)		تعداد (درصد)		تعداد (درصد)	
LVH بدون	LVH دارای	LVH بدون	LVH دارای	LVH بدون	LVH دارای	LVH بدون	LVH دارای
۴۹ (۷۹/۰۴)	۱۳ (۲۰/۹۶)	۴۲ (۶۷/۷)	۲۰ (۳۲/۵)	۵۰ (۸۰/۶)	۱۲ (۱۹/۳۵)	LVH دارای	LVH بدون
۵۸ (۹۳/۵۵)	۴ (۶/۴۵)	۵۴ (۸۷/۸)	۸ (۱۲/۹)	۶۰ (۹۶/۷)	۲ (۳/۲)	LVH دارای	LVH بدون
حساست ۱۹/۳۵٪ و ویژگی ۹۶/۷٪ تعداد ۱۲۴		حساست ۲۰/۹۶٪ و ویژگی ۸۷/۷٪ تعداد ۱۲۴		حساست ۲۰/۹۶٪ و ویژگی ۹۳/۵۵٪ تعداد ۱۲۴			

* (L.V.H) Left ventricular Hypertrophy

** Left ventricular Mass index (L.V.M index)

1. left ventricular mass index
2. Urine Albumine/creatinine Ratio

چهارم صحیح تشخیص داده شد، جدول شماره ۳

بحث

نتایج بدست آمده نشان داد که در گروه هیپرتانسیون با هیپرتروفی بطن چه تعداد موارد مثبت از گروه فشار خون بدون هیپرتروفی بطن چه بالاتر بود یعنی این که می توان از UACR در تشخیص و غربالگری بیماران دارای هیپرتانسیون و هیپرتروفی بطن چه استفاده نمود. در برخی مطالعات از اندازه گیری پروتئین ادرار ۲۴ ساعته استفاده شد اما بررسی UACR در مقایسه با ادرار ۲۴ ساعته کم هزینه تر و عملی تر می باشد.^(۱۳، ۱۴)

دیگر بررسی ها نشان می دهد میزان LVM index با میزان UACR ارتباط مستقیم دارد. بنابراین افزایش یافته در یک نمونه ادرار تصادفی، یک نشانه افزایش (Left ventricular mass) L.V.M (left ventricular mass index) ذکر شده است. در این بررسی در مقایسه با گرم/گرم، UACR ۱۷ درصد و ویژگی آن ۹۱ درصد گزارش شد.^(۱۵، ۱۶، ۱۷)

در بررسی انجام شده دیگری بر روی ۱۰۹ بیمار مبتلا با فشارخون که نمونه ادرار آنان به طور تصادفی گرفته شد و UACR نیز محاسبه شد. نتایج نشان داد در دو گروه، فشارخون با هیپرتروفی بطن چه LVM index و میزان UACR ارتباط مستقیم داشت. بنابراین UACR

۱۲/۹ درصد با این تست درست تشخیص داده شد و در موارد فشارخون بدون هیپرتروفی بطن چه ۹۲ درصد صحیح تشخیص داده شد ($p = 0.01$)، جدول شماره ۲.

جهت افزایش حساسیت تست ۱۰۰ میلی گرم/گرم UACR> و با استفاده از E.C.G مشخص شد که ۱۰۰ میلی گرم/گرم UACR>، میلی لیتر ۱۱ RvL> در ۳۲ درصد فشارخون و هیپرتروفی بطن چه درست تشخیص داده شد.

جدول شماره ۲ : حساسیت و ویژگی شاخص نسبت آلبومین به کراتینین ادرار در تشخیص LVH

شاخص	تشخیص براساس شاخص نسبت آلبومین		LVH index
	به کراتینین برحسب میلی گرم/گرم	> ۱۰۰	
جمع	< ۱۰۰	> ۱۰۰	
تعداد (درصد)	تعداد (درصد)	تعداد (درصد)	
۶۲ (۱۰۰)	۵۴ (۸۷/۱)	۸ (۱۲/۹)	LVH ادرار
۶۲ (۱۰۰)	۵۷ (۹۲)	۵ (۸)	LVH بدون
۱۲۴ (۱۰۰)	۱۰۳ (۸۹/۶)	۱۳ (۱۰/۴)	جمع
ویژگی		٪ ۱۲/۹ =	حساسیت

همچنین هنگامی که میلی گرم/گرم ۱۰۰ UACR> بود به همراه شاخص Cornell ، ۳۷ درصد موارد فشار خون و هیپرتروفی بطن چه صحیح تشخیص داده شد و در بررسی انجام شده $UACR > 100 \text{ mg/g}$ به همراه $RvL > 11 \text{ mm}$ در ۳۳ درصد در افرادی که با فشارخون و هیپرتروفی بطن

جدول شماره ۳: حساسیت و ویژگی شاخص نسبت آلبومین به کراتینین ادرار به همراه شاخص ها در تشخیص LVH

Ra5 or Rv6 ≥ 25mm	شاخص نسبت آلبومین به کراتینین بالای g/mg		شاخص نسبت آلبومین به کراتینین بالای g/mg		شاخص نسبت آلبومین به کراتینین بالای g/mg		تشخیص براساس شاخص
	به همراه	Cornell	به همراه	L.V.M index	به همراه	RvL > 11mm	
LVH بدون	LVH ادرار	LV.H بدون	LVH ادرار	LVH بدون	LVH ادرار	LVH	تعداد (درصد)
تعداد (درصد)	تعداد (درصد)	تعداد (درصد)	تعداد (درصد)	تعداد (درصد)	تعداد (درصد)	تعداد (درصد)	
۴۱ (۶۶/۱)	۲۱ (۳۳/۸)	۳۹ (۶۲/۹)	۲۳ (۳۷/۱)	۴۲ (۶۷/۷)	۲۰ (۳۲/۵)	LVH ادرار	
۵۷ (۹۲)	۵ (۸)	۵۴ (۸۷/۸)	۸ (۱۲/۹)	۵۷ (۹۲)	۵ (۸)	LVH بدون	
٪ ۲۰/۹۶		٪ ۳۲/۲۵		٪ ۱۹/۳۵		٪ ۹۶/۷	
٪ ۹۳/۵۵		٪ ۸۷/۷		٪ ۹۶/۷		٪ ۹۶/۷	

مطالعات جدید نشان می‌دهد که کاهش UACR با مصرف داروهای ضد فشار خون می‌تواند در پیشگیری از عوارض بیماری‌های قلبی عروقی بسیار موثر باشد که می‌توان به مطالعه LIFE¹ اشاره نمود (۲۷-۲۴).

نسبت آلبومین و کراتینین نمونه تصادفی ادرار در افراد دارای هیپرتروفی بطن چپ بالاتر است و میلی‌گرم/^{گرم} $100 > \text{UACR}$ را می‌توان علامت تشخیصی هیپرتروفی بطن چپ دانست و مخصوصاً با همراه کردن E.C.G و UACR ویژگی و حساسیت افزایش می‌یابد.

افزایش یافته در یک نمونه تصادفی ادرار یک نشانه برای افزایش LVM می‌باشد (۱۹).

هیپرتروفی بطن چپ و آلبومین در ادرار یکی از تظاهرات آسیب عضو هدف در فشارخون شناخته شده که ارتباط با مدت و شدت فشارخون دارد (۲۰، ۱۸، ۲۱، ۲۲). بیماری‌های قلبی و عروقی و تأثیر می‌گذارد (۲۳، ۲۰). هم‌چنین آلبومین ادرار و فشارخون با هیپرتروفی بطن چپ پیش‌آگهی مرگ و میر و نواقص ناشی از بیماری‌های قلبی عروقی را مشخص می‌نماید (۲۳، ۲۰).

فهرست منابع

1. Hantouche EG, Bourgeois M, Bouhassira M, et al. Hypertension and organ damage. J Hypertension, 2000 Jun; 18(6): 757-62.
2. Kristian Wachtell, Hanslksen, Michael H Olsen, Knur Borch-Johnsen. Lars Hetal. Albumine and cardiovascular Risk in Hypertensive patient with left ventricular Hypertrophy: 2003; 139(11): 901-906.
3. E Mil L, Daniel J, Marry N. Complication of hypertension. American Heart Journal 2001; 142: 1016-23.
4. Frohlich E.D, Apstein C, Chobanian A.V, et al: the heart in hypertension. N Engl. J.M. 1992; 327: 998.
5. Moed BR, Carr SE, Watson J.T: LVH in hypertension. Annals of internal medicine. 1993 Aug; 13(3): 156.
6. Reichek N, Helak J, plappert T.Sutton Ms, weber KT: Anatomic validation of left ventricular mass estimates from clinical two-dimensionl echo cardiography: initial result. Circulation 1983; 67: 348-352.
7. Collins HW, Kronenberg MW, Byrd BF 3d: Reproducibility of left ventricular mass measurements by two dimensional and M-Mode echocardiography. J Am Coll- cardiology. 1989; 14: 672-676.
8. Diniz JB, Rosario Camposs MC, et al. Echo Cardiography 2004 Jan; 2: 7.
9. Levy D, Labib B, Anderson K.M, Christiansen JC, Kannel WB, Castelli W. Determinants of sensitivity and specificity of electro cardiographic criteria left Ventricular hypertrophy. Circulation 1990; 81: 815-820.
10. Hantouche E.G, Bourgeois M, Bouhassira M.D iagnostic Imagingm clinical cardiology. Joxo Aclima: 1998: 350.

1.Losartan Intervention For Endpoint reduction and hypertension

11. Nielsen J.R, oxhej H, Fabricius J. Left ventricular structural changes in Young men at increased risk of developing essential hypertension. Assessment by echo cardiography, Am J. Hypertension. 1989; 2: 885.
12. Post W.S, Larson M.G Lery D, Impact of left Ventricular structure on the incidence of hypertension. Circulation 1994; 90: 179.
13. Cinsberg JM, Chang BS, Mat arese RA, Garellas: use of single-voide urine samples to estimate quantitative proteinuria. N. Engl. J. Med. 1983; 309: 1543-1546.
14. Schwab SJ. Christensen RL, Dougherty K, Klahr S: Quantification of Proteinuria by the use of protein-to-creatinine ratios in single urine samples: Arch intern Med. 1987; 147: 943-944.
15. Redon J. Gome Z-Sanches MA, Baldo E. Casal MC. Fernandez ML. Mirullesa, et al : Micro-albuminuria is correlated with left ventricular hypertrophy in male hypertensive patient: J. Hypertension, 1991; 9 (suppl 6): S148-S149.
16. Wath tell K, Olsen MH, Dahlöf B Deverwx RB,Kjeldsen SE,Nieminens MS, et al. Micro- albuminuria in hypertensive patients with electrocardiographic left ventricular hypertrophy: The Li FE study. J. Hypertens. 2002; 20: 405-12.
17. Bulatov VA, Stenehjem A, OSI. Left ventricular mass assessed by electrocardiography and albumine excretion rate as a continuum in untreated essential hypertension. J. Hypertense. 2001; 19: 1473-8.
18. Pontre moli R, Nicollellac, Viaz zif. Ravera M, sofia A, Berruti V, Bezante G.P. et al: Micro albuminuria is an early marker of target organ damage in essential hypertension A.J.H. 1998; 11: 430-438.
19. Wendy S. Post, Rogers S Blumental, James L: Spot urinary Albumine-creatinine ratio predicts left ventricular hypertrophy in young hypertensive African-American man. AJH 2000; 13: 1168-72.
20. Levy D, Garrison RJ, Savage DD, Kannel WB. Castelli, WP: Prognostic implications of echo cardiographically determined left ventricular mass in the Framingham. Heart study. N. Engl. J. Med 1990; 322: 1561-1566.
21. Cerasola G, Cottone S, D Ignoto G, Grussol, Mangano MT, Carapelle E et al: Micro-albuminuria as a predictor of cardiovascular damage in essential hypertension. J Hypertension suppl. 1989; 7: S332-3.
22. Ghali J.K, Liao Y, Simmons B, et al: The prognostic role of LV hypertrophy in patients with or without coronary artery disease. Ann. Intern Med: 1992;117: 831.

23. Lia Y, Cooper R.S, Mc Gee DL, Mensah GA, Ghal, JK. The relative effects of left ventricular hypertrophy, coronary artery disease and ventricular dysfunction on survival among black adults. *JAMA*. 1995; 273: 1592-7.
24. Olsen MH, Wachtell K, Ibsen H, Lindholm LH, Dahlof B, Devereux RB, Kjeldsen SE, Oikarinen L, Okin PM. Reductions in albuminuria and in electrocardiographic left ventricular hypertrophy independently improve prognosis in hypertension: the LIFE Study. *J Hypertens*. 2006 Apr; 24(4): 775-781.
25. Ibsen H, Olsen MH, Wachtell K, Borch-Johnsen K, Lindholm LH, Mogensen CE, Dahlof B, Devereux RB, de Faire U, Fyhrquist F, Julius S, Kjeldsen SE, Lederballe-Pedersen O, Nieminen MS, Omvik P, Oparil S, Wan Y. Reduction in albuminuria translates to reduction in cardiovascular events in hypertensive patients: losartan intervention for endpoint reduction in hypertension study. *Hypertension*. 2005 Feb; 45(2): 198-202. Epub 2005 Jan 17.
26. Ibsen H, Wachtell K, Olsen MH, Borch-Johnsen K, Lindholm LH, Mogensen CE, Dahlof B, Devereux RB, de Faire U, Fyhrquist F, Julius S, Kjeldsen SE, Lederballe-Pedersen O, Nieminen MS, Omvik P, Oparil S, Wan Y; LIFE substudy. Does albuminuria predict cardiovascular outcome on treatment with losartan versus atenolol in hypertension with left ventricular hypertrophy? A LIFE substudy. *J Hypertens*. 2004 Sep; 22(9): 1805-11.
27. Olsen MH, Wachtell K, Bella JN, Palmieri V, Gerdts E, Smith G, Nieminen MS, Dahlof B, Ibsen H, Devereux RB. Albuminuria predicts cardiovascular events independently of left ventricular mass in hypertension: a LIFE substudy. *J Hum Hypertens*. 2004 Jun; 18(6): 453-9.